

Uit: Phileine zegt Sorry

Niet alleen tegen Max heb ik me onuitstaanbaar gedragen, bijna iedereen die ik tegenkwam, moest het ontgelden. Ik ben cynisch geweest, dat kan ik niet ontkennen. Ik heb zo'n beetje iedereen tegen me in het harnas gejaagd met mijn puberale pesterijen. Ik was vervelend, heb mensen afgezeikt, ik heb gemakkelijk gepest, ben doelloos onaardig geweest, ik heb mensen beledigd om geen andere reden dan dat ik geen reden kon bedenken ze niet te beledigen, ik ...Ik ben tot de conclusie gekomen dat ik niet aardig ben. Sterker nog, ik ben een onvervalste bitch. Maar waarom? Als het leven van zichzelf al hard genoeg is vanwege dodelijke ziektes en andere ongemakken, waarom maken we het dan nog veel harder? Ik bedoel, waarom moeten we voortdurend strijd voeren, met elkaar concurreren, elkaar de loef afsteken of altijd willen winnen? Waarom gedragen we ons zo opgefokt in het verkeer? Waarom gedragen we ons überhaupt zo kinderachtig? Waarom kunnen we alleen maar denken in termen van rangordes, top-tienen, successen, helden, Nobelprijzen, bestsellers, kijkcijfers? Kunnen we echt niet meer oprecht zijn en moeten we ons altijd verschuilen achter cynisme, ironie, sarcasme?

Ik zou een pleidooi willen houden voor een aardigere samenleving. Ik wil pleiten voor meer tolerantie, minder geldingsdrang, minder haast en meer aandacht voor elkaar. Dank u voor deze steun, maar, eh, ...wat ik eigenlijk wil zeggen is... ... Het is echt heel belangrijk dat ik dit zeg... ik Ik ... ik ... Sorry.